

III Міжнародна науково-практична конференція молодих учених та студентів «Філософські виміри техніки» (PDT-2022)

й вихователі, психологи, психіатри, соціальні працівники і навіть лікарі загальної практики [3, с. 1].

Окрім вище зазначених особливостей, арт-терапія і арт-терапевтичні технології мають також потужний потенціал для професійної підготовки майбутніх фахівців творчих спеціальностей, зокрема й акторів сценічного мистецтва.

Ефективні арт-терапевтичні технології повинні відповідати кільком вимогам: орієнтуватися на тривалий ефект (йдеться не лише про здатність викликати зміни, але й підтримувати їх протягом тривалого проміжку часу; вселяти надію (подолання труднощів, зцілення від болю, успішне застосування терапевтичних стратегій); трансформувати емоції, використовуючи відповідні символи; пробуджувати глибокі і сильні емоції.

Оскільки арт-терапевтичні технології активно застосовуються у процесі професійної підготовки майбутніх акторів сценічного мистецтва, тобто в системі вищої освіти, закономірним є застосування їх за допомогою ТЗН. Варто зазначити, що вибір ТЗН, за допомогою якого реалізується та чи інша арт-терапевтична технологія, визначається специфікою цієї технології, а також тим формам, в яких вона реалізується. Так, основними формами, що практикуються нині при використанні арт-терапевтичних технологій є індивідуальна і групова форми. Зокрема при використанні групової форми роботи, яка дозволяє охопити одночасно більшу кількість учасників, доцільним є використання екрану для проєкції і інтерактивного проєктора, відео проєктора, інтерактивної дошки (для демонстрування певних творів мистецтва або образотворчих елементів – при використанні ізотерапії). В тому разі, якщо викладач надає перевагу індивідуальній формі арт-терапевтичної роботи під час заняття, кожен студент окремо може використовувати персональний комп'ютер, ноутбук або планшет для створення графічного образу. Застосування арт-терапевтичної технології музикотерапії вимагає використання адитивних і аудіовізуальних засобів навчання (фонозаписи, відеозаписи, комп'ютерні програми).

Арт-терапевтичне заняття передбачає, як правило, рефлексивну частину, під час якої студентам пропонується проаналізувати свою роботу над арт-терапевтичною справою, відповівши на певні запитання. Для візуалізації цих запитань і її почергової демонстрації можуть бути застосовані відеопроєктор, система мультимедіа, інтерактивна дошка тощо.

Таким чином, ТЗН можуть стати органічним і ефективним інструментом в арт-терапевтичній роботі зі студентами, зокрема у застосуванні арт-терапевтичних технологій музикотерапії, ізотерапії, драматерапії та ін. у процесі професійної підготовки майбутніх акторів.

Література

1. American Art Therapy Association: official web-site. URL: <https://arttherapy.org/about-art-therapy/> (Last accessed: 20.11.2022)
2. Hill A. Art Versus Illnes: a Story of Art-Therapy. London: Allen and Unwin, 1948. 106 p.
3. Malchiodi C. A. Handbook of Art Therapy. London; NY : The Guilford Press, 2003. 480 p.
4. Serlin I. A. Theory and practices of art therapies: Whole person integrative approaches to healthcare// Serlin I. A., Sonke-Henderson J., Brandman R., Graham-Pole J. *Praeger perspectives. Whole person healthcare. Vol. 3. The arts and health.* Westport, CT : Praeger Publishers. pp. 107–119.

С. Дацик, Н. Шостаківська, канд. пед. наук, доц.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ВІРТУАЛЬНОЇ РЕАЛЬНОСТІ (VR) В ОСВІТІ

III Міжнародна науково-практична конференція молодих учених та студентів «Філософські виміри техніки» (PDT-2022)

S. Datsyk, N. Shostakivska, PhD in pedagogy, Assoc. Prof.

THE USE OF VIRTUAL REALITY (VR) IN EDUCATION

У нашу цифрову епоху дистанційне навчання набуває все більшої популярності, і багато людей визнають переваги платформи онлайн-навчання. За таких радикальних змін цілком очевидно, що виникає необхідність у збільшенні потенціалу навчального процесу в сучасних умовах. Однак, однією з найбільших проблем, з якою стикаються студенти, є відсутність перспективи вільно розмовляти з іншими так, наче вони перебувають у одній кімнаті. Для вирішення цієї проблеми використаємо можливості платформи віртуальної реальності, яка потенційно може стримати втрату соціальної взаємодії між учасниками [1].

Перш ніж розглянути деякі переваги віртуальної реальності в освіті, давайте визначимо, що таке віртуальна реальність і чим вона відрізняється від доповненої реальності. AR використовується на смарт-пристроях для проектування шару навчального тексту та контенту поверх реального оточення користувача, забезпечуючи студентам інтерактивний та змістовний навчальний досвід. VR створює ціле цифрове середовище, 360-градусний, захоплюючий досвід користувача, який відчуває себе реальним. У середовищі віртуальної реальності студенти можуть взаємодіяти з тим, що вони бачать, так, ніби вони дійсно там знаходяться [2].

Віртуальна реальність (VR) здається природним наступним кроком для еволюції освіти. VR-освіта може трансформувати спосіб надання освітнього контенту; яка працює на основі створення віртуального світу дозволяючи користувачам не тільки бачити його, але й взаємодіяти з ним. Занурення в те, що вивчає, мотивує повністю це зрозуміти. Це потребує меншого когнітивного навантаження для опрацювання інформації.

Ось лише декілька властивостей, які роблять віртуальну реальність в освіті такою потужною [3]:

- краще відчуття місця, завдяки віртуальній присутності, студенти можуть ефективніше сприймати предмет вивчення;
- масштабованість навчального досвіду, такі технології, як наукові лабораторії, дозволяють студентам зрозуміти, як все працює на основі практичного досвіду;
- емоційна реакція, дозволяє легко залучати студентів протягом усього часу, роблячи досвід незабутнім;
- розвиток креативності, використовуючи потужні інструменти, такі як Tilt Brush, які допомагають студентам розвивати свій творчий потенціал;
- візуальне навчання, можливість відображення полегшує розуміння складних концептуальних предметів.

Віртуальна реальність в онлайн-навчанні – це не просто чергова технологічна примха. Навпаки, все більше організацій намагаються впроваджувати дистанційне навчання на основі VR. За даними маркетингових досліджень, очікується, що до 2022 року світовий ринок VR досягне 26,89 млрд доларів США. Зрештою, довгий час однією з багатьох проблем електронного навчання була відсутність практичного досвіду, і курси віртуальної реальності дозволять це виправити. До того ж, імерсивний досвід навчання залучатиме органи чуття, емоції та когнітивні функції учасників, що покращить здатність сприймати та запам'ятовувати інформацію [4].

Завдяки віртуальній реальності надається можливість подолати розрив між викладачами і студентами. За допомогою VR інструменти дистанційного навчання можуть об'єднати викладачів і студентів в одній кімнаті з цифровими зображеннями самих себе, викладачі можуть телепортуватися в світ VR і направляти студентів через свій досвід.

Література

1. Віртуальна реальність в освіті: як VR використовується в імерсивному навчанні. URL: <https://www.futurelearn.com/info/blog/virtual-reality-education-immersive-learning>.

III Міжнародна науково-практична конференція молодих учених та студентів «Філософські виміри техніки» (PDT-2022)

2. Віртуальна реальність в освіті: переваги, інструменти та ресурси. URL: <https://soeonline.american.edu/blog/benefits-of-virtual-reality-in-education>.

3. Як VR в освіті змінить те, як ми навчаємось і викладаємо. URL: <https://xd.adobe.com/ideas/principles/emerging-technology/virtual-reality-will-change-learn-teach/>.

4. VR – майбутнє електронного навчання. URL: <https://elearningindustry.com/authoring-tools-for-rapid-vr-based-elearning-development>

Ю. Криворучко, Ю. Гумен канд. істор. наук, доц.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ТА ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Yu. Kryvoruchko, Yu. Humen, PhD, Assoc. Prof.

PROBLEMS AND PROSPECTS OF THE DEVELOPMENT OF TECHNICAL EDUCATION IN THE CONDITIONS OF GLOBALIZATION AND INTEGRATION PROCESSES

Стрімкий розвиток глобалізаційних та інтеграційних процесів породжує нові виклики в усіх сферах життєдіяльності суспільства і передусім – в освітній. В усіх цивілізованих країнах здійснюється інтенсивний пошук нових моделей розвитку освіти, нетрадиційних підходів до їх впровадження на основі інформаційних і телекомунікаційних технологій. Гостро постають питання про взаємозв'язок освітніх систем, що розвиваються на різних континентах, їх багатовимірність та порівнянність, а також забезпечення взаємного визнання їх продукту. Зрозуміло, що цим освітянським продуктом є конкретна людина, підготовлена до активної високопрофесійної діяльності в різних галузях промислового, сільськогосподарського виробництва і сфери послуг. Мова йде про головне – людський капітал, від духовних, моральноетичних і професійних якостей якого залежить майбутнє кожної держави.

Актуальність проблем розвитку людського капіталу особливо зростає. На початку XXI ст. коли людство має подолати глобальні, сталі суперечності, зокрема, між: глобальним і локальним; загальним та індивідуальним; традиціями й сучасністю; перспективними й найближчими завданнями; конкуренцією й рівністю можливостей людини; духовним і матеріальним. Поряд з адаптацією до змін у професійній діяльності конкретної людини її освіта має перетворитися на неперервний процес розвитку особистості, її знань і навичок, а також формування готовності до осмислення й сприйняття змін, прийняття рішення щодо власних подальших дій. Глобалізаційні й інтеграційні процеси, що мають місце у світі, актуалізують проблему підготовки конкурентоспроможного виробничого персоналу, надають їй міжнародного значення. Її розв'язання є провідним у діяльності Міжнародної організації праці, ЮНЕСКО, Європейського Фонду Освіти (ЄФО), CEDEFOP. Це знайшло відображення у 19 звітах, деклараціях та інших документах міжнародних організацій.

Наголосимо, що ці документи не припускають уніфікації систем професійної освіти й навчання, позбавлення їх національної своєрідності, що дуже важливо. Адже жодне політичне рішення не можна реалізовувати, якщо воно не відповідає потребам і можливостям країн-членів ЄС. В умовах посилення інтеграційних процесів пріоритетного значення набуває питання теоретико-методологічного обґрунтування підготовки сучасного виробничого й педагогічного персоналу в контексті неперервної професійної освіти. Такі дослідження, спираючись на основні положення теорії пізнання, а також педагогіки й психології праці, слід спрямовувати на обґрунтування професійної педагогіки як науки про загальні й специфічні закони, закономірності, принципи, особливості та умови розвитку професійної освіти й навчання, професійного виховання та формування особистості